

Největší pochoutka

jáhen Josef Janšta

Konečně je tu červen. Celý rok se na něj Renátka těšila. Proč? Protože v červnu jsou jahody. Už několik dnů obhlíží zelené plody na zahradě a odhaduje, který se první začerveneá. V té době se na zahradě objevuje i Martin, který sem jindy nechodí. O první jahody je boj, ale jak jich přibývá, dostane se na všechny z rodiny.

V sobotu si Renátka přivstává, vyjíždí na obhlídku, brzy se vrací a zvěstuje babičce: „Farmáři přijeli s jahodami.“

Babička jí dává peníze na čtyři košíky. Děvče běží vzbudit Martina. „Brácho,“ říká mu tiše a ohleduplně, „pojď mi pomoci donést košíky s jahodami.“

„Dej mi pokoj, chci ještě spát.“

„Musíme jít hned, než je vyprodají.“

„Nikam nejdu, až se vyspím.“

Renátka je bezradná. Tatínek musel do práce a maminka má tolik práce doma, že vstala dávno před ní. Nakonec jde s vnučkou dědeček, i když má slabé srdce a cestou se zadýchává. Když to Renátka vidí, tak v duchu slibuje: „Martin si džem ani nechutná.“

Konečně jsou jahody doma. Dědeček je unavený a musí si jít lehnout. Renátka je už šestačka a stačí babičce jahody k vaření při-

pravit: umýt, zbavit zelených lístků a přesně navázat. Brzy se z babiččiny kuchyně line vůně do celého domu. Přivábí i Martina, který však nedostane od babičky ani olíznout vařečku. „Nezasloužíš si ani ochutnat. Dědeček se uštvál a ty jsi vylehával v posteli.“

V neděli ke snídani si rodina pochutnává na džemu, kterého si může každý nandat na chléb takovou vrstvou, jakou chce. Jedině

Martin džem nesmí. Renátka o rok mladšího brášku pozoruje a vidí, že potlačuje v očích slzy. Přestává jíst, nějak jí největší pochoutka nechutná.

„Je ti to aspoň líto?“ zeptá se bratra.

Hoch přikyvuje a dodává: „Zítřka dědečkovi pomůžu na zahradě.“

Renátka posouvá sklenici s džemem k Martinovi. Hoch si nandává na chléb vrstvu džemu a blaženě vychutnává dobrotu. Renátka je blažená s ním: džemem i odpuštěním.

K čemu padák?

Pustíme se do toho doslova po hlavě. Teprve nedávno, v roce 2012, byl uskutečněn první kaskadérský seskok z letadla bez padáku. Britský kaskadér Gary Connery opustil helikoptéru ve výšce 732 m nad zemí a v okřídlené kombinéze přistál v obrovské hromadě kartonových krabic. Mimo chodem, krabic bylo celkem 18 600 kusů, což je rekordní číslo samo o sobě. Zajímavostí je, že stejný kaskadér o několik měsíců později, v létě stejného roku vyskočil z vrtulníku v převlečení za anglickou královnu při zahájení olympijských her v Londýně.

Nesmrtelný kaskadér

Jackie Chan. Tento herec a režisér z Hongkongu účinkoval ve spoustě bojových a akčních filmů a kaskadérsky se podílel na více než stovce snímků a seriálů, což z něj dělá neaktivnějšího kaskadéra všech dob. Že tato profese může být opravdu nebezpečná, ukazuje Jackieho lékařská dokumentace. Najdeme v ní například 3 zlomeniny nosu, zlomené lícni kosti či dokonce frakturu lebky.

Každý může být kaskadérem

Představte si, kluci, že byste mohli mít takového svého kaskadéra, který by za vás absolvoval nepřijemné nebo nebezpečné životní situace. To je dost lákavá představa, co? A víte, že my už vlastně takového kaskadéra máme? Pán Ježíš se obětoval za nás všechny, nesl kříž a umřel za hříchy každého z nás. Myslím, že právě v současné nejisté době, kdy čelíme zdravotní pandemii, extrémnímu suchu i dalším vý- nabíží, abychom tento skutek lásky Pánu Ježíši vrátili. Budme právě v této době kaskadéry Pána Ježíše. Všimněme si lidí kolem sebe a nezištně jim pomáhejme v jejich těžkých chvílích. Držím vám palce, kluci, ať se tohoto úkolu ujmete zodpovědně. A přeji krásné léto!

Dvakrát kolem dokola

V počítačových hrách nebo na horské dráze se jedná o celkem běžnou věc. Řeč je o otočce o 360° kolem horizontální osy. Ale představte si stejný počín v automobilu a hned dvakrát za sebou. Poprvé se tento kousek podařil opět v Jižní Africe. V červnu 2012 zde akrobat Gary Hophrough projel dvojitou smyčkou o průměru 8 m, a zapsal se tak do Guinnessovy knihy rekordů.

Zdroje:
kniha Guinness World Records 2016
Foto: Alex, vitaliy_melnik, Andrea,
Mechanik - Adobe stock; U.S. Navy
- wikipedia.org

Milí ministranti, po dubnovém článku o balancování se i dnes můžete těšit na rekordy spojené s nebezpečím a notnou dávkou odvahy. Bude řeč o lidech takřka neviditelných. Každý z nás už někdy někoho takového viděl, například ve filmu. Ale málokdo si všiml. Mám na mysli kaskadéry, kteří často zastupují například filmové herce a absolvují za ně velmi nebezpečné scény, aniž by to ve filmu bylo poznat. Dnes si tedy povíme o některých rekordních kaskadérských zápisech.

Jízda na ohnivém oři!

Tedy spíše na motocyklu. Rekordní zápis byl zaznamenán na srazu motorkářů v Jihoafrické republice. Dva místní odvážlivci Enrico Schoeman a André de Kock zde v roce 2014 sedli společně na motorku a absolvovali jízdu v ohni dlouhou 120,4 m. Tím překonali vlastní rekord o více než 17 m.

Filmy o agentu Jamesi Bondovi patří k naprosté filmové klasice. Je pozoruhodné, že jeden stále platný kaskadérský rekord byl díky nim vytvořen již na začátku sedmdesátých let. Při natáčení filmu „Žít a nechat zemřít“ (1973) absolvoval americký kaskadér Jerry Comeaux nejdelší skok v rychlostním člunu, když při přeletu silnice překonal 36,3 m. Tento kousek byl zkoušen celkově více než stokrát s šestadvaceti různými plavidly.

KUDY Z NUDY

Nemusím chodit do školy kvůli pandemii. Bez kamarádů se nudím, a proto často hraju hry na PC. Nemáte nápad, co mám dělat?

Jan, 13 let

Milý Jane,

děkuji ti za tvůj dotaz, jistě si tuto otázku nekladeš jen ty, ale i mnozí další. Pandemii zažíváme totiž poprvé v životě, a tak hledáme cesty, jak ji prožít. Je to v jistém smyslu pro každého z nás možnost se podívat na náš život či na svět trošku z jiného pohledu, než jsme zvyklí.

Asi podobně jako ostatní, alespoň takové reakce jsem zaznamenal ve farnostech, kde působím, ses radoval, že nemusíš jít do školy a můžeš mít volno, ale postupně toto nadšení vyprchalo a snad by ses i kvůli kamarádům do školy rád vrátil, protože ses začal nudit, a i hry, na které ses tak těšil, tě přestávají bavit a snad si i všimáš, jak jsou pro tebe kamarádi důležití. To jistě není špatné poznání, ba naopak jsi zjistil, jak je mezilidský kontakt důležitý. A i když je prozatím setkávání s kamarády různými opatřeními omezeno, přesto můžeš využívat mobil či počítač, abyste zůstali v kontaktu.

Zároveň je to i možnost si všimnout rodičů a sourozenců a zjistit, že nejsi v této situa-

ci osamocen, ale že ji s tebou prožívají. A určitě i s nimi se dá podnikat spousta akcí, ať už jsou to třeba domácí hry, výlety či rozvíjení dalších zálib. Někdo si třeba rád modeluje letadélka, čte si, někdo zase rád hraje na nějaký nástroj atd. Můžeš tak prozkoumat i ostatní své schopnosti a něčemu novému se naučit či se v něčem zdokonalit. Stejně tak můžeš promýšlet, jak druhému pomoci či ho potěšit, udělat něco dobrého, z čehož bude mít radost nejen přijímající, ale i ty sám. Pokud tě ale počítačové hry baví, zachovej si jen míru, což nakonec bude dobré jak pro tvou zálibu v počítačových hrách, tak i pro tebe samého.

Kromě těchto možností různých aktivit jsem se ještě nedotkl toho nejdůležitějšího,

a to, že tento volný čas můžeš využít k tomu, aby ses více dozvěděl o své víře, o Pánu Ježíši, o tom, co to znamená být křesťanem atd. Můžeš si tak do rukou vzít Písmo svaté, přečíst si známé příběhy, ať už ze Starého Zákona či z Nového, a promýšlet, jaké plány s tebou Bůh má a jak tě již v minulosti vedl v tvém osobním životním příběhu. Stejně tak můžeš popadnout katechismus či se setkat se svatými skrze jejich životopisy. Nezapomeň, že více volného času je i příležitostí k modlitbě, a to jak osobní, tak i spolu s celou rodinou.

Přeji ti mnoho nových poznatků v tomto mimořádném období.

otec Lukáš Hrabánek

Foto: nadezhda1906 - Adobe stock